

บทความ

ค่าเงินบาท กับ ความอยู่รอดของ SMEs ผู้ส่งออกอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป

จากสถานการณ์ที่ค่าเงินบาทแข็งค่าขึ้นเป็นอย่างมาก ต้องยอมรับว่าแต่ละอุตสาหกรรมย่อมมีผลกระทบ ไม่ว่าจะผลกระทบจะเป็นไปในทางบวกหรือลบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรมส่งออกประเภทต่างๆ ที่มีส่วนผลักดัน GDP ส่วนใหญ่ของประเทศ หากประมวลจากความเห็น นักวิชาการ ไม่ว่าจะ เป็นในนามของสถาบันวิจัยแต่ละสำนัก หรือผู้บริหารทั้งภาครัฐ และเอกชน มีแนวทางว่า ผลจากการแข็งค่าเงินบาทไม่ได้กระทบต่ออุตสาหกรรมทั้งหมด โดยแยกออกได้ว่า มีอุตสาหกรรมที่ได้ประโยชน์ประมาณ 40% อุตสาหกรรมที่ไม่ถูกผลกระทบประมาณ 30% และอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบมากประมาณ 30% โดยเฉพาะผู้ประกอบการส่งออกรายย่อย (SMEs) ที่มีมูลค่าส่งออกไม่เกิน 200 ล้านบาทต่อปี ซึ่งทั้งระบบมีประมาณ 17,000 ราย

หากพิจารณาผลกระทบในกลุ่ม SMEs ผู้ส่งออกที่ได้รับผลกระทบจากค่าเงินบาทแข็ง มากที่สุดคือ ประมาณ 30% เพื่อดูว่าประเภทอุตสาหกรรมใดมีผลกระทบแรงสุด จะพบว่า ประเภทอุตสาหกรรมที่มีการส่งออกมาก แต่ นำเข้าปัจจัยการผลิตน้อย กระทบรุนแรงที่สุด ดังนั้นกลุ่มธุรกิจที่ส่งออกมากนำเข้าน้อยหรือ Export Content สูง ขณะที่ Import Content ต่ำ เนื่องจากการประหยัดต้นทุนจากการนำเข้าที่ถูกกลงไม่มากพอที่จะทดแทนรายได้ที่ลดลงจากราคาขายที่ลดลงได้ ซึ่งก็หมายถึงว่าทุกบาททุกสตางค์ที่เงินบาทแข็งค่าขึ้น SMEs ผู้ส่งออกกลุ่มนี้ก็จะได้รับรายได้ที่ลดลง ส่งผลให้กำไรของ SMEs ประเภทนี้ลดลงทันทีหรือแม้แต่อาจจะขาดทุนได้ในบางราย ตัวอย่าง SMEs ผู้ส่งออกกลุ่มนี้ได้แก่ กลุ่มผู้ผลิตและแปรรูปอาหาร ผลิตภัณฑ์จากข้าวและธัญพืช ผู้ผลิตยางแปรรูปขั้นต้น (เช่น ยางแผ่นรมควัน และยางแท่ง) เนื่องจากเป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนการส่งออกสูงมาก และนำเข้าเข้ามาน้อยมาก โดยผู้ผลิตยางแปรรูปขั้นต้นมีสัดส่วนการส่งออกสูงเกือบ 90% แต่แทบจะไม่มีการนำเข้าวัตถุดิบ หรือสินค้าสำเร็จรูปเลย มีการให้ความเห็นจากสำนักวิจัย หน่วยงานวิจัย และสื่อมวลชน ว่า หากค่าเงินบาทแข็งค่าเกินกว่า 30 บาทต่อ ดอลลาร์สหรัฐ ในไตรมาส 4 ปีนี้ ผู้ผลิตยางแปรรูปขั้นต้น ผู้ผลิตและแปรรูปอาหารจากข้าวและธัญพืช จะประสบปัญหาขาดทุน

จากข้อสรุปถึงผลกระทบดังกล่าว ประเด็นของ SMEs ผู้ส่งออกที่เป็น Agribusiness อันหมายรวมถึงผู้ผลิต และแปรรูปอาหารจากผลผลิตเกษตรต่างๆ คงต้องพิจารณากันว่าจะสามารถปรับตัวกันอย่างไร SMEs รายใดที่ปรับตัวได้ทันกับสถานการณ์ก็จะสามารถฝ่าฟันไปได้ และแน่นอนหาก SMEs รายใดไม่สามารถปรับตัวได้ ก็อาจจะไม่สามารถผ่านพ้นวิกฤต นี้ไปได้ ในเมื่อ ผู้ส่งออกกลุ่มนี้ ไม่สามารถได้ประโยชน์จากต้นทุนที่ลดลงได้ สิ่งที่จะสามารถจูงใจให้คู่ค้าในต่างประเทศยังคงมีความต้องการซื้อสินค้าของกิจการอยู่ และสามารถเจรจาต่อรองเรื่องราคาได้ สินค้านั้นต้องมีความจำเป็นในชีวิต มีมูลค่าเพิ่ม มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับ และเห็นอื่นใด อาจไม่สามารถซื้อหาได้จากแหล่งอื่นๆ ดังนั้น จะทำอย่างไรให้ Agribusiness SMEs ผู้ส่งออกยืนอยู่ได้จากปัจจัยต่างๆ ที่กล่าวมา

ความปลอดภัยอาหารบนห่วงโซ่อุปทาน

ในปัจจุบันความปลอดภัยอาหาร (Food safety) นั้นนับว่ามีบทบาทและความสำคัญทั้งต่อผู้ประกอบการ เกษตร คนกลาง หรือแม้กระทั่งผู้บริโภคเอง เนื่องจากอาหารนั้นเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการดำรงชีพของมนุษยชาติ อย่างไรก็

ตามการพิจารณาเพียงส่วนใดส่วนหนึ่งหรือมุมใดมุมหนึ่งอาจไม่เพียงพอต่อความปลอดภัยอาหารหรือการจัดการที่ดีบนห่วงโซ่อุปทาน (Supply chain) ที่มีความซับซ้อนในปัจจุบันได้อีกต่อไป เนื่องจากหลายปีที่ผ่านมาเราได้พบเจอกับเหตุการณ์การระบาดของโรคมากมาย ไม่ว่าจะเป็นโรคไข้หวัดนก, โรคไข้หวัดหมู, โรควัวบ้า หรือโรคอื่น ๆ ที่ไม่ได้กล่าวในที่นี้ก็ตาม ซึ่งในแต่ละปีส่งผลให้มีผู้ป่วยและผู้เสียชีวิตจำนวนมาก อีกทั้งยังเป็นการสูญเสียทางเศรษฐกิจอย่างมหาศาลอีกด้วย

“ความปลอดภัยอาหาร หรือ Food safety” นั้นสามารถพิจารณาได้จากอันตรายที่เกิดขึ้นทั้งจากทางชีวภาพ (Biological hazard) ได้แก่อันตรายอันอาจเกิดจากสิ่งมีชีวิตหรือสารที่มีชีวิตสร้างขึ้น เช่นจุลินทรีย์, ปรสิต อันตรายที่เกิดจากทางเคมี (Chemical hazard) ได้แก่อันตรายอันอาจเกิดจากสารเคมีที่มาจากรธรรมชาติหรือมาจากผลิตภัณฑ์ทางใดทางหนึ่งก็ได้ เช่น สารเคมีทางการเกษตรตกค้าง, สารฟอกขาว และอันตรายที่เกิดจากกายภาพ (Physical hazard) ได้แก่อันตรายอันอาจเกิดจากวัสดุหรือสิ่งของบางอย่าง เช่น เศษแก้ว, โลหะ, ขนสัตว์ จากที่กล่าวมาในเบื้องต้นก็เพื่อที่จะทำความเข้าใจก่อนว่าความหมายของคำว่า “ความปลอดภัยอาหาร หรืออาหารปลอดภัย” นั้นมีความหมายครอบคลุมถึงประเด็นอะไรบ้าง

การควบคุมคุณภาพ (Quality control) และการตรวจสอบติดตาม (Traceability) นั้นเข้ามาเป็นสิ่งที่เชื่อมโยงระหว่างอาหารปลอดภัยและห่วงโซ่อุปทานอย่างมีประสิทธิภาพหากใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ โดยปัจจุบันการใช้การตรวจสอบติดตามนั้นมีวิวัฒนาการอย่างรวดเร็วจากการจดบันทึกธรรมดาไปสู่การใช้การตรวจสอบติดตามด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-traceability) และการใช้วัสดุที่เรียกว่า RFID (Radio-frequency Identification) ที่มีความรวดเร็ว แม่นยำ และแสดงผลอย่างเป็นปัจจุบัน (Real Time) โดยใช้หลักการ FEFO (First to Expire, First Out) โดยพิจารณาเลือกใช้สินค้าที่จะหมดอายุก่อน แทนการใช้หลักการแบบเดิมได้แก่ FIFO (First In, First Out) มาก่อนใช้ก่อน - มาทีหลังใช้ทีหลัง ส่งผลให้การควบคุมคุณภาพและการตรวจสอบติดตามสินค้ามีประสิทธิภาพสูงสุด

สินค้าเกษตรไทย สร้างความเชื่อมั่นชาวโลก ในฐานะผู้นำการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย

ประเทศไทยเป็นผู้ผลิตและส่งออกสินค้าเกษตรและอาหารรายใหญ่ของโลก สินค้าหลายชนิดที่ไทยเป็นผู้ส่งออกอันดับ 1 ไม่ว่าจะเป็นข้าว กุ้ง ไข่ สับปะรดกระป๋อง ปลาหมึกกระป๋อง ข้าวโพดหวานกระป๋อง รวมทั้งผักผลไม้ เช่น ข้าวโพดฝักอ่อน กระเจี๊ยบเขียว ลำไย ลิ้นจี่ มะม่วง มังคุด ทั้งนี้ เนื่องจากประเทศไทยมีข้อได้เปรียบทางด้านภูมิประเทศ ที่มีความอุดมสมบูรณ์และความหลากหลายทางชีวภาพในทรัพยากรธรรมชาติ ส่งผลให้ไทยสามารถผลิตสินค้าเกษตรและอาหารได้หลากหลายชนิดจนเป็นที่ต้องการของตลาดโลกตลอดมา

แต่ด้วยภาวะวิกฤติเศรษฐกิจโลกที่ส่งผลให้ประเทศต่างๆ ได้รับผลกระทบ อีกทั้งยังต้องรับผลกระทบโดยตรงจากค่าเงินบาทที่แข็งตัวขึ้น ประเทศไทยก็ได้รับผลกระทบเช่นกัน ในด้านการส่งออกสินค้าเกษตรและอาหาร ถึงแม้จะยังไม่กระทบมากนัก เพราะเป็นสินค้าที่ทุกคนต้องบริโภค แต่เพื่อเป็นการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหาร จึงจำเป็นที่ไทยจะต้องสร้างมาตรฐานและความปลอดภัย ด้านสินค้าเกษตรและอาหารให้ชาวโลกตระหนักและไม่ปฏิเสธที่จะเลือกซื้อสินค้าภายใต้แบรนด์ประเทศไทย

ข้อมูลจาก กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ แจ้งว่า ที่ผ่านมามีสินค้าเกษตรและอาหารของไทย ต้องเผชิญกับ ปัญหาอุปสรรคด้านมาตรฐาน และกฎระเบียบจากประเทศคู่ค้าและคู่แข่งอื่น ทำให้ปริมาณและมูลค่าการส่งออกสินค้า เกษตรและอาหารของไทยยังไม่เต็มศักยภาพที่มีอยู่ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องดำเนินนโยบายการเกษตรในเชิงรุก เพื่อเพิ่ม มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตร โดยการสร้างมาตรฐานสินค้าเกษตร และกำหนดกฎระเบียบด้านความปลอดภัยอาหาร ทำให้ผู้บริโภคสามารถเข้าถึงอาหารอย่างปลอดภัย มีคุณค่าทางโภชนาการต่อความต้องการบริโภค และเพียงพอกับความ ต้องการทั้งทางกายภาพและทางเศรษฐกิจ ซึ่งจะทำให้เกิดความมั่นคงทางด้านอาหารในอนาคต

ประเทศไทยยังมีกฎระเบียบเพื่อควบคุมดูแลด้านความปลอดภัยสินค้าเกษตรและอาหารมาอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังได้มีการปรับปรุง แก้ไข และออกกฎหมายใหม่ เพื่อให้ทันต่อสถานการณ์ในปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ.2551 ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่ปี 2551 เป็นต้นมา เพื่อส่งเสริมการนำมาตรฐาน สินค้าเกษตรและอาหารไปใช้ตลอดห่วงโซ่อาหาร กฎหมายฉบับนี้จึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการควบคุม กำกับ ดูแล เพื่อให้ ประเทศไทยเป็นผู้นำในภูมิภาค โดยการยกระดับสินค้าเกษตรและอาหารของไทยให้มีมาตรฐานคุณภาพและความ ปลอดภัยรวมทั้งเป็นหลักประกันที่สำคัญในการสร้างความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยของสินค้าเกษตรและอาหารของไทย

เพื่อเป็นการตอกย้ำความมั่นใจในคุณภาพมาตรฐานการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารของไทย และ เพื่อ แสดงให้เห็นว่าไทยมีความเข้มงวด และให้ความสำคัญในการสร้างความปลอดภัยด้านอาหารมากขึ้นเรื่อยๆ เป็นการ สร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภคทั่วโลกในสินค้าเกษตรและอาหารจากไทย ว่าได้ผ่านการควบคุมในทุกกระบวนการผลิต เพื่อให้สินค้ามีคุณภาพ มาตรฐาน ความปลอดภัย และสามารถตรวจสอบย้อนกลับได้ ทั้งนี้ ประเทศไทยมีความมุ่งหวังที่ จะยกระดับความสามารถในการแข่งขันของสินค้าเกษตรและอาหารไทย มาสู่ภาพลักษณ์ของคุณภาพ มาตรฐาน และ ความปลอดภัย เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดในปัจจุบัน

นอกจากการสร้างความปลอดภัยด้านอาหารแล้ว ประเทศไทยยังมีความมุ่งมั่นในการสร้างความมั่นคงด้าน อาหารอีกด้วย เพราะในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา ทุกประเทศต่างวิตกกังวลเรื่องวิกฤติอาหารขาดแคลน แต่สำหรับประเทศไทย แล้ว นอกจากเราจะผลิตอาหารเพียงพอต่อประชากรในประเทศแล้ว เรายังมีบทบาทสำคัญในการเป็นผู้ผลิตอาหารเลี้ยง ประชากรโลกด้วย โดยกระทรวงเกษตรฯ ได้เร่งดำเนินนโยบายปรับโครงสร้างภาคเกษตรหลายด้าน เพื่อสร้างความมั่นคง ทางด้านอาหาร ได้แก่

1. เร่งรัดการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตรและพัฒนาระบบโลจิสติกส์ทางการเกษตร เพื่อเพิ่ม ผลตอบแทนให้คุ้มค่ากับการลงทุน
2. การสร้างความมั่นคงด้านอาหารในระดับชุมชน คือการส่งเสริมการเกษตรตามแนวพระราชดำริ สนับสนุนการทำเกษตรอินทรีย์ ลดการใช้สารเคมี
3. เร่งรัดการจัดหาแหล่งน้ำให้ทั่วถึงและพอเพียง มีการเพิ่มพื้นที่ชลประทานทั้งขนาดใหญ่ กลาง เล็ก ตลอดจนขยายระบบการกระจายน้ำในพื้นที่ชลประทานให้ใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่

ชลประทานแล้ว

ทุกนโยบายและแผนงานที่กระทรวงเกษตรฯ ได้ดำเนินมานั้น ถ้าเป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งใจไว้ คาดว่าในอนาคตภาคเกษตรไทยจะพัฒนาก้าวหน้ายิ่งขึ้น สามารถนำพาชาติพ้นวิกฤตเศรษฐกิจ และก้าวไปสู่ผู้นำทางด้านความปลอดภัยและมั่นคงทางอาหารของโลกในที่สุด ซึ่งเมื่อถึงวันนั้น เกษตรกรไทยทุกคนก็จะมีชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

เกษตรเร่งยกเครื่องระบบฟู้ดเซฟตี้ สร้างจุดแข็ง-เพิ่มจุดขายสินค้าไทยในตลาดโลก

เพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์มาตรฐานความปลอดภัยสินค้าเกษตรและอาหาร หรือฟู้ดเซฟตี้ (Food Safety) ระยะที่ 2 ปี 2553-2555 ตามนโยบายกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กรมวิชาการเกษตรได้มีแผนเร่งปรับปรุงระบบความปลอดภัยอาหารด้านพืชให้ได้มาตรฐาน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับสินค้าพืชผักและผลไม้ของไทย ซึ่งสามารถนำมาใช้เป็นมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าระหว่างประเทศ พร้อมสร้างจุดขายให้สินค้าพืชไทยมีความแตกต่างจากประเทศคู่แข่ง และเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันด้านการผลิตและการค้าพืชไทยในตลาดโลกด้วย

สำหรับแนวทางปรับปรุงระบบความปลอดภัยอาหารด้านพืชกำหนดไว้ 4 แนวทางหลัก คือ

1. พัฒนาระบบตรวจรับรองให้ได้มาตรฐาน เพื่อให้ได้รับการยอมรับและเชื่อมั่นจากประเทศคู่ค้า
2. บังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
3. การเจรจาต่อรองด้านเทคนิคกับคู่ค้าให้ประสบความสำเร็จยิ่งขึ้น เพื่อเพิ่มความคล่องตัวในการส่งออกสินค้าพืชของไทย และ
4. การบริหารจัดการระบบความปลอดภัยอาหารด้านพืชให้เกิดประสิทธิผล

เบื้องต้นมีแผนเร่งพัฒนาระบบการตรวจรับรองให้สอดคล้องกับระบบจัดการคุณภาพทั้ง GAP พืช และ GMP โรงคัดบรรจุ โดยจะนำหลัก ISO/IEC Guide 65 เข้ามาช่วยพัฒนาระบบตรวจรับรองด้วย พร้อมพัฒนาและปรับปรุงหน่วยตรวจรับรอง ทั้ง GAP, GMP, HACCP ห้องปฏิบัติการวิเคราะห์ปุ๋ย วัตถุอันตรายทางการเกษตร และพันธุ์พืช ขณะเดียวกันยังส่งเสริมให้มีหน่วยตรวจรับรองของเอกชน เพื่อช่วยดำเนินการตรวจรับรองให้ทันต่อความต้องการของเกษตรกรและผู้ประกอบการ

กรมวิชาการเกษตร ยังจะเร่งปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ และข้อกำหนดของกรมที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยอาหารด้านพืช ให้สอดคล้องและทันต่อการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์การค้าทั้งภายในและระหว่าง ประเทศ ทั้งยังเร่งประชาสัมพันธ์และให้ความรู้กฎหมายของกรมให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย รับทราบ เพื่อจะได้เป็นแนวปฏิบัติให้ถูกต้องและครบถ้วนตาม พ.ร.บ. ปุ๋ย พ.ร.บ. วัตถุอันตราย พ.ร.บ. กักพืช และ พ.ร.บ. พันธุ์พืช โดยจะสร้างและพัฒนาระบบตรวจติดตามเฝ้าระวังการผลิต การจำหน่าย การใช้ปุ๋ยและวัตถุอันตรายทางการเกษตร รวมทั้งเมล็ดพันธุ์พืชให้เป็นไปตามกฎหมายด้วย

นอกจากนั้น กรมยังจะพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ด้านเทคนิค ความสามารถด้านเจรจาต่อรอง และเร่งรัดงานวิจัยของกรมใช้เป็นข้อมูลสนับสนุนการเจรจาต่อรอง อาทิ ค่าปริมาณสารพิษตกค้างสูงสุด เทคนิคการตรวจวิเคราะห์อย่างรวดเร็วและแม่นยำ การใช้สารทดแทนสารเคมี และวิธีการอารักขาพืชในพืชผัก ผลไม้และสมุนไพรที่ยังไม่มีคำแนะนำเป็นต้น และยังเร่งกระตุ้นให้บุคลากรของกรมเห็นความสำคัญและร่วมกันปฏิบัติงาน เพื่อให้การปรับปรุงระบบความปลอดภัยอาหารด้านพืชมีความก้าวหน้าและประสบความสำเร็จเร็วขึ้น

ยุทธศาสตร์มาตรฐานความปลอดภัยสินค้าเกษตรและอาหาร ปี 2553-2556

ทั้งนี้ หากพิจารณาจากภาพใหญ่ระดับประเทศ จะเห็นได้ว่า กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้มีคำสั่งจัดตั้งคณะทำงานจัดทำยุทธศาสตร์มาตรฐานความปลอดภัยสินค้าเกษตร และ อาหาร ปี 2553-2555 เมื่อวันที่ 28 สิงหาคม 2552 ต่อมาได้มีการขยายระยะเวลาดำเนินการของแผนออกไปเป็น ปี 2553-2556 คณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ได้เสนอ ยุทธศาสตร์มาตรฐาน ความปลอดภัยสินค้าเกษตร และอาหารเสนอต่อคณะรัฐมนตรี พิจารณาเมื่อเดือน เมษายน 2553 มีการวิเคราะห์สถานการณ์แวดล้อม SWOT ไว้ดังนี้

จุดแข็ง

- ไทยเป็นผู้ผลิตและผู้ส่งออกสินค้าเกษตรและอาหารที่มีความหลากหลายสูง
- รัฐบาลให้ความสำคัญเรื่องความปลอดภัยด้านอาหาร
- ผู้ประกอบการไทยมีประสบการณ์ และความยืดหยุ่นสูง สามารถปรับตัวได้ค่อนข้างเร็ว

จุดอ่อน

- ไทยมีเกษตรกรรายย่อยจำนวนมากเป็นข้อจำกัดในการเข้าสู่ระบบมาตรฐานโดยเฉพาะอย่างยิ่งหากต้องใช้การลงทุนเพิ่ม
- มีหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในห่วงโซ่อาหารต้องอาศัยการจัดการที่มีประสิทธิภาพสูงเพื่อให้เกิดการบูรณาการ

โอกาส

- ตลาดสินค้าที่มีคุณภาพ มาตรฐานมีการขยายตัว รวมทั้งมีตลาดสำหรับสินค้าคุณภาพชนิดใหม่ๆ
- ประชาชนให้ความสนใจเรื่องคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารมากขึ้น ไม่ได้ซื้อหาสินค้าโดยพิจารณาจากราคาแต่เพียงอย่างเดียว
- ในระยะ 2-3 ปีที่ผ่านมา ประเทศผู้ส่งออกสินค้าเกษตรและอาหารรายใหญ่ ประสบปัญหาภาพพจน์ที่เสียหายจากสินค้าที่ด้อยมาตรฐาน ทำให้ตลาดต่างประเทศหลายแห่งเริ่มหาแหล่งนำเข้าอื่น

ภัยคุกคาม

- ประเทศต่างๆ มีการใช้มาตรการเรื่องมาตรฐานความปลอดภัยเป็นข้อต่อรองทางการค้ามากขึ้น
- มีมาตรฐานเอกชนเกิดขึ้นจำนวนมากซึ่งมีความเข้มงวดมาก เป็นข้อจำกัดและภาระกับผู้ผลิตและผู้ประกอบการไทย
- มีภัยคุกคามใหม่ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอาหาร อาจส่งผลกระทบต่อการผลิต-การค้าสินค้าเกษตรและอาหารรวมทั้งต้องจัดระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาที่ทันเวลาที่

วิสัยทัศน์

“สร้างมาตรฐานและความปลอดภัย สินค้าเกษตรและอาหาร เพื่อคนไทยและตลาดโลก” (Standard and Safety for All)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อยกระดับด้านมาตรฐาน คุณภาพ และความปลอดภัยสินค้าเกษตร และ อาหารของไทย เพื่อประโยชน์ทั้งของผู้ผลิตและผู้บริโภค
2. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการแข่งขันของไทย โดยใช้มาตรฐาน คุณภาพและความปลอดภัย
3. เพื่อสนับสนุนให้เกิดความต้องการสินค้าเกษตรและอาหารที่มีมาตรฐาน
4. เพื่อบูรณาการทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และเชื่อมโยงกับหน่วยงานอื่นๆ ทั้งภาครัฐ เอกชนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

โดยมีการนำเสนอรายละเอียด เป้าหมาย กลยุทธ์ แนวทางการดำเนินงาน งบประมาณ กลไกการดำเนินงานเพื่อรองรับ ทุกวัตถุประสงค์อย่างครบถ้วน

ดังนั้น หากภาครัฐบาล หน่วยงานสนับสนุน SMEs ต่างๆ รวมทั้ง Supply Chain ทั้งหลายพร้อมใจกัน ดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์มาตรฐานความปลอดภัยสินค้าเกษตรและอาหาร ดังกล่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง SMEs ผู้ส่งออกอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปเอง ย่อมมีส่วนสำคัญที่สุด ในการที่จะก้าวทันต่ออุปสรรคและสามารถอยู่รอดได้ ในท่ามกลางสงครามค่าเงินในขณะนี้

นายกันตพันธ์ แก้วมณี

SME BANK

10 พ.ย.53

เอกสารข้อมูลอ้างอิง

- หนังสือพิมพ์ ประชาชาติธุรกิจ
- หนังสือพิมพ์ไทยโพสต์
- [www. Food industry Thailand.com](http://www.FoodindustryThailand.com)
- [www. ftawatch.org](http://www.ftawatch.org)
- ศูนย์วิจัย เศรษฐกิจและธุรกิจ ธนาคารไทยพาณิชย์
- ฝ่ายวิจัยธุรกิจ ธนาคารเพื่อการส่งออกนำเข้าแห่งประเทศไทย (Exim Bank)
- สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม